

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 2Csr/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117216287
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Rybárik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:5117216287.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina sudcom JUDr. Jánom Rybárikom v právnej veci žalobcu: B. H., nar. XX.X.XXXX, Z. H. XXXX/XX, F., proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I. Súd rozhodcovský rozsudok SRSAspA 00240/17, ktorý bol vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, Bratislava, dňa 10.4.2017, z r u š u j e v plnom rozsahu.

II. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku. Žalobu odôvodnil tým, že pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje zákonom ustanovené náležitosti o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci jeho nariadenie žalobca navrhoval. V rozhodcovskom konaní nebol správne zistený skutkový stav, rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil dôkazy, ktoré mu ako žalobca predložil. Rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecných záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa. Ďalej dôvodil, že ešte dňa 22.7.2011 uzatvoril s právnym predchodcom žalovaného Slovak Telekom, a.s., zmluvu o poskytovaní telekomunikačných služieb, na základe ktorej mu boli vystavené faktúry na úhradu. Z neuhradených faktúr evidoval právny predchodca voči žalobcovi pohľadávku v celkovej výške 144,01 eur. Následne dňa 8.9.2015 uzatvoril so žalobcom dohodu o uznaní záväzku o úhrade pohľadávky v splátkach a zároveň spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu. Vzhľadom k tomu, že povinnosti vyplývajúce z predmetnej dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach neboli plnené riadne a včas, podal žalovaný žalobu, na základe ktorej bol vydaný Stálym rozhodcovským súdom rozhodcovský rozsudok, ktorý je predmetom tohto sporu.

2. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Nepochybne bolo preukázané, že terajší žalobca uzatvoril s jeho právnym predchodcom zmluvu o poskytovaní telekomunikačných služieb dňa 22.7.2011. Predmetom zmluvy bolo poskytovanie telekomunikačných služieb žalobcovi. Žalobca nerozporoval skutočnosť, že došlo z jeho strany k porušeniu zmluvných podmienok, a to tým, že neuhradil riadne a včas dlžné sumy uplatnené faktúrami vystavenými za poskytnuté služby. Je zrejmé, že týmto došlo k porušeniu zmluvy zásadným spôsobom. Následne po postúpení pohľadávky na terajšieho žalovaného viedol tento so žalobcom mimosúdne rozkovania ohľadom uspokojenia nadobudnutej pohľadávky. Výsledkom rokovaní bola ochota a vôľa dlžníka (žalobcu) predmetnú pohľadávku uhradiť, avšak z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov nebolo v jeho možnostiach túto uhradiť v celosti. Z uvedeného dôvodu mu

poskytol žalovaný možnosť uhradiť pohľadávku v splátkach podľa uváženia žalobcu a predložil mu na podpis dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach spolu so spotrebiteľskou zmluvou. Po predložení dokumentov mal žalobca možnosť si ich prezrieť, oboznámiť sa s nimi a podľa svojej vôle tieto dokumenty vyplniť v prípade, že s ich obsahom súhlasí. Žalobca dohodu aj spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu akceptoval. Žalovaný má za to, že došlo k platnému uzatvoreniu rozhodcovskej zmluvy, ktorá bola samostatným dokumentom a v jednoduchých tézach vysvetľovala predmet, označovala príslušný rozhodcovský súd a poučovala o všetkých právach a povinnostiach spojených s rozhodcovským konaním. Uzavretie dohody, ako aj rozhodcovskej zmluvy nebolo časovo limitované, a teda podľa názoru žalovaného mal žalobca dostatok času, aby si jednotlivé dokumenty prezrel. V zmysle uvedeného žalovaný nesúhlasil s podanou žalobou nakoľko mal za to, že nie sú splnené dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 45 ods. 1 zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a navrhol žalobcu zamietnuť ako nedôvodnú.

3. Súd vo veci nariadil pojednávanie, predvolal sporové strany, žalobca sa písomne ospravedlnil z pojednávania, požiadal, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti. Súd vypočul žalovaného, ktorý zotrval na svojich písomných vyjadreniach, oboznámil sa s dohodou o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky, so spotrebiteľskou rozhodcovskou zmluvou, rozhodcovským rozsudkom, s písomnými vyjadreniami sporových strán a zistil nasledovné:

4. Je nepochybné a túto skutočnosť nerozporevala žiadna zo sporových strán, že žalobca ešte dňa 22.7.2011 s právnym predchodcom žalovaného Slovak Telekom uzatvoril zmluvu o poskytovaní telekomunikačných služieb, na základe ktorej mu boli poskytované služby a vystavené faktúry na úhradu za tieto služby. Celková pohľadávka činila sumu 144,01 eur.

5. Z pripojených listinných dôkazov, z dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky vyplynulo, že dňa 8.9.2015 žalobca podpísal túto spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu a zároveň podpísal aj dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach. Bolo to po tom ako bol oslovený samotným žalovaným, ktorý sa snažil spor vyriešiť mimosúdne.

6. Ako ďalší dôkaz bol predložený rozhodcovský rozsudok sp. zn. SRSAspA 00240/17, z ktorého vyplynulo, že tento vydal rozhodnutie, na základe ktorého zaviazal terajšieho žalobcu uhradiť sumu 144,01 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,14 eur, s úrokom z omeškania vo výške 5,5% ročne zo sumy 7,10 eur od 27.9.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,5% ročne zo sumy 36,32 eur od 19.6.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,5% ročne zo sumy 100,59 eur od 19.7.2013 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Zároveň bol terajší žalobca povinný uhradiť spoločnosti EOS KSI Slovensko aj trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

7. Súd posudzoval tento konkrétny prípad ako spotrebiteľský spor. Na samom začiatku je potrebné si povšimnúť tú skutočnosť, že splatnosť faktúr právneho predchodcu terajšieho žalovaného Slovak Telekom boli od 17.3.2013 do 18.8.2013. Žalobca so žalovaným spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu ako aj dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach uzatvorili dňa 8.9.2015.

8. Samotný predložený dotazník k dohode o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach a rozhodcovskej zmluvy spolu so samotnou dohodou o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach je vzorovým príkladom konania v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého: „Predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi; ustanovenia § 7 až 9 tým nie sú dotknuté. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže prívodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.“

Samotná pohľadávka právneho predchodcu žalobcu opísaná v dohode o uznaní záväzku, najmä jej výška, nie je preukázaná. Skutočne z týchto listinných dôkazov nie je stanovená výška jednotlivých splátok. Taktiež podľa názoru súdu podpisom uznania dlhu žalovaný (terajší žalobca) uznal premlčaný dlh, no o tejto skutočnosti však nebol nijakým spôsobom poučený, určite žalovaný nemôže poukazovať na dotazník, v rámci ktorého žalovaný zaškrtnol, že si je vedomý premlčania pôvodného záväzku.

9. Podľa § 558 Obč. zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Takéto uznanie zakladá právnu domnienku existencie dlhu v čase jeho uznania iba vtedy, ak dlžník ktorý dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Ak dlžník nevedel o premlčaní, či už pre omyl skutkový alebo pre omyl právny, nenastávajú právne účinky. Aj uznanie premlčaného dlhu zakladá len vyvrátiteľnú domnienku. Dlžník sa môže brániť námietkou, že dlh nevznikol, alebo že v čase uznania neexistoval.

10. Na tomto mieste dáva súd do pozornosti tú skutočnosť, že aj podľa názoru tunajšieho súdu pôvodná pohľadávka bola v čase, kedy terajší žalobca podpisoval spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, resp. uznanie záväzku, premlčaná. Uplynula v tomto prípade dvojročná premlčacia lehota v zmysle § 107 Obč. zákonníka - bezdôvodné obohatenie.

11. Ďalej súd poukazuje na to, že aj keď dlžník podpíše dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku a uvedenie v nej, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch, takáto dohoda je v praxi súdov SR považovaná za rozpornú s dobrými mravmi, čo vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/234/2013 zo dňa 02.07.2014: „Súdna prax vychádza zo stanoviska, že dohoda o splátkach je typickým formulárovým ošetrovaním vzniknutého stavu, kedy sa na podpis spotrebiteľovi predkladá zdanlivo výhodný formulár o splátkach s podsunutou rozhodcovskou klauzulou. Pri vyhodnocovaní praktiky veriteľa súd prihliada na úroveň priemerného spotrebiteľa (smernica Rady a EP 2005/29, bod 18 preambuly), kedy hrozí nebezpečenstvo, že takýto spotrebiteľ podpíše dokument sledujúc dosiahnutie splátok. V skutočnosti ide podľa citovanej Smernice o nekalú obchodnú prax a nie o odbornú starostlivosť dodávateľa v záujme zvýšenia kvality života ľudí. Na základe prípadov z praxe možno konštatovať, že ak dlžník podpisuje takúto dohodu, nerobí to z dôvodu, aby uznal svoj záväzok, ale aby dosiahol splátky svojho dlhu. Uznanie záväzku je cieľ sledovaný predovšetkým veriteľom a nie dlžníkom a keďže ide o predformulované tlačivo, dlžník pri uzatváraní dohody o splátkach nemôže jeho obsah ovplyvniť.“ Toľko v krátkosti z citovaného rozsudku.

12. Tunajší súd dáva do pozornosti aj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/25/2014 zo dňa 14.05.2014: „Právny úkon porušujúci ustanovenie § 4 ods. 8 ZOS je neplatný pre rozpor so zákonom. Kampaňovité predkladanie formulárov s ľubozvučným ustanovením o možnosti splácať dlh je pre spotrebiteľov pravdepodobne plných pocitu viny z porušenia splátkového kalendára s cieľom dosiahnuť predĺženie premlčacej doby na 10 rokov bez náležitého objasnenia tohto dôsledku neinformovanému spotrebiteľovi nezodpovedné, nečestné a odporuje zákonnému ustanoveniu § 4 ods. 8 ZOS. Nielenže je tu dôvod na odmietnutie ochrany dodávateľovi postupom podľa § 3 ods. 1 OZ, ale aj na záver o neplatnosti právneho úkonu.“

13. Záverom súd podotýka, že samotný rozhodcovský súd sa nezaoberal týmito skutočnosťami, na ktoré poukazoval samotný terajší žalobca. Neskúmal podmienky podpisovania uznania záväzku, resp. spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovský rozsudok bol vydávaný dňa 10.4.2017. Aj z tohto dôvodu, keď rozhodcovský rozsudok neakceptoval obranu v tom čase žalovaného (terajšieho žalobcu), dostatočne sa nevysporiadal s jeho argumentáciou ohľadne podpisovania týchto dohôd a za akých okolností boli tieto dohody podpisované, nemohol súd akceptovať zdôvodnenie žalovaného, že rozhodcovský rozsudok sa vyporiadal so všetkými podstatnými náležitosťami z pôvodného sporu medzi spoločnosťou Slovak Telekom a B. H.. Z uvedených dôvodov potom súd zrušil tento rozhodcovský rozsudok s tým, že zrušením rozhodcovského rozsudku nedochádza k zamietnutiu nárokov spoločnosti EOS KSI. O oprávnenosti nárokov spoločnosti sa bude ďalej rozhodovať, a to po právoplatnosti tohto rozsudku. Týmto rozsudkom dochádza len k zrušeniu rozhodcovského rozsudku, ktorý považoval tunajší súd za nezákonný.

14. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca mal plný úspech vo veci, preto mu priznal trovy konania v rozsahu 100 %.

15. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).